MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

Oman näkökannan puolustaminen itselle tärkeässä asiassa on osa normaalia politiikkaa, myös EU-politiikkaa. **MIRJAMI SAARINEN KAUPPALEHDESSÄ**

Uudella komissiolla kova työ edessä

Euroopan komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker esitteli keskiviikkona uuden komission kokoonpanon ja organisaation.

Uudet komissaarit aloittavat työnsä todennäköisesti marraskuussa sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin on hyväksynyt komission kokoonpanon.

Komissioon tulee 28 jäsentä. Heistä 14 edustaa keskustaoikeistolaista EPP-ryhmää, sosialisteja on kahdeksan, liberaaleja viisi ja ECR-ryhmästä yksi komissaari. Naisia komissaareista on yhdeksän.

Suurin muutos edelliseen komissioon verrattuna on, ettei kaikille komissaareille löytynyt omaa salkkua.

Salkuttomat komissaarit ovat komission varapuheenjohtajia. Heidän tehtäväkseen on suunniteltu salkullisten komissaarien työn valvontaa ja ohjaamista. Juncker esittää valittavaksi kuusi varapuheenjohtajaa.

Komission kokonpanon muokkaaminen on ymmärrettävää, koska kaikille komissaareille on ollut vaikea löytää merkittäviä tehtäviä. Uudistuksen seurauksena saattaa kuitenkin olla byrokratian lisääntyminen, koska komissioon tulee monen kerroksen väkeä. Miten työnjako ja valtasuhteet toimivat sektorikomissaarin ja varapuheenjohtajien kesken?

Yhdeksi varapuheenjohtajaksi Juncker esittää Suomen entistä pääministeriä Jyrki Kataista (kok.). Kataisen vastuualueeseen kuuluvat työllisyys, kasvu, investoinnit ja kilpailukyky. Periaatteessa Kataisen tehtävänä on valvoa kahdeksan komissaarin työtä.

Kataisen vastuualue on keskeinen. Eri asia on, miten Katainen pystyy vaikuttamaan esimerkiksi tulevan talouskomissaarin, ranskalaisen Pierre Moscovicin tekemisiin. Moscovicin mukaan varapuheenjohtajan tehtävä on tyhjä kuori.

Katainen on kuitenkin tyytyväinen valinnastaan varapuheenjohtajaksi. Hänen mielestään on vaikea kuvitella mielenkiintoisempaa, vaikeampaa ja innostavampaa työtä.

Varapuheenjohtajien tehtävän painavuudesta kertoo kuitenkin jotakin se, ettei tehtävä kiinnostanut suuria jäsenmaita. Varapuheenjohtajat tulevatkin pienistä jäsenmaista. Suomen lisäksi uuteen tehtävään esitetään Latvian, Slovenian, Viron ja Bulgarian komissaareja. Hollannin komissaarista Frans Timmermannista tulee ensimmäinen varapuheenjohtaja.

Jyrki Kataisesta (kok.) on tulossa yksi Euroopan komission varapuheenjohtajista.

Ruotsi ja Tanska saivat painavat salkut. Nykyisestä ruotsalaisesta sisämarkkinakomissaarista Cecilia Malmströmistä tulee kauppakomissaari ja Tanskan varapääministeristä Margrethe Vestagerista tulee kilpailukomissaari. Malmströmin tehtävänä ovat muun muassa EU:n ja Yhdysvaltojen väliset vapaakauppaneuvottelut.

Romanialainen maatalouskomissaari Dacian Cioloş vaihtuu irlantilaiseen Phil Hoganiin. Hoganilta voi hyvällä syyllä odottaa ymmärrystä syrjäisten ja pienten maiden maatalouden ongelmille.

Uudella komissiolla on edessään kova työ. Euroopan talouskasvu ei toiveista huolimatta ole lähtenyt merkittävään kasvuun ja erityisesti nuorisotyöttömyys on entistä suurempi ongelma. Talouspolitiikan suunnasta on jäsenmaissa hyvinkin erilaisia näkemyksiä. Yhtenäisyyttä koettelee myös Britannia, joka on uhkailut EU:sta eroamisella. Lisäksi Ukrainan kriisi ja Venäjän talouspakotteet koettelevat EU-maiden yhtenäisyyttä.

EU:n tavoitteena on ollut jo pitkään olla maailman kilpailukykyisin talousalue. Sen sijaan, että tavoite olisi saavutettu, on se karannut entistäkin kauemmaksi.

Uuden komission on hallinnoimisen sijaan löydettävä ulospääsy talouden näivettymiskehityksestä ja haettava unionille uusi suunta.

Kaikille komissaareille ei löytynyt omaa salkkua.

Ratkaisua odotellaan

Suomen kansa harmaantuu ja kansalaisten elinikä nousee. Samaan aikaan huoltosuhde eli työssäkäyvien määrä suhteessa koko väestöön pysyy paikallaan tai jopa laskee.

Väestörakenteen muutos merkitsee eläkemenojen jatkuvaa kasvua. Nykyinen eläkejärjestelmä ei kykene tulevaisuudessa suoriutumaan tehtävistään ellei eläkemaksuja koroteta.

Työeläkejärjestelmä Suomessa on työmarkkinajärjestöjen käsissä. Suomi on eläkeasioissa hyvin korporatiivinen maa, ehkä yksi viimeisistä Euroopassa. Työmarkkinajärjestöt käyttävät valtaa, joka viime kädessä kuuluu eduskunnalle.

Uutta eläkemallia valmistellaan ainakin muodollisesti kolmikannassa, järjestöjen ja valtiovallan yhteistyönä. Käytännössä kuitenkin valmistelutyö on ulkoistettu järjestöille. Entinen valtiosihteeri Raimo Sailas ihmettelikin taannoin, miten kolmikannasta on voinut tulla kaksikanta. Valtiosta on tullut äänetön yhtiömies.

Sopua uusista säännöistä järjestöjen kesken ei ole toistaiseksi saavutettu. Korissa ovat eläkeikä ja eläkkeiden laskusäännöt. Erot eivät ole välttämättä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisiä vaan myös SAK ja Akava kiistelevät keskenään.

Alinta eläkeikää ollaan nostamassa 63:sta 65 vuoteen. Tästä asiasta SDP ja SAK tekivät viimeksi kynnyskysymyksen, joka vaikutti jopa hallitusohjelmaan. Eläkeiän nosto yksin ei kuitenkaan riitä. Samalla on sovittava, miten eläkkeet lasketaan.

Tuntuisi järkevältä, että viimeisten vuosien eläkekertymä olisi edelleen korkeampi kuin alkuvuosien. Jos tarkoitus on pidentää työuria, siihen pitää löytää myös porkkana. Kaikki ovat olleet yksimielisiä tavoitteista, nyt kaivataan myös päätöksiä.

VIERASYLIÖ

Luottamus hevostalouteen palautettava

Tässä kirjoituksessa sanotaan ääneen se, mitä laajasti puhutaan kulisseissa, muttei ehkä kovin suoraan ole aiemmin ääneen lausuttu.

Hevosenomistajilla, valmentajilla ja kaikilla alalla toimivilla on yhteinen huoli hienon lajimme vallitsevasta tilanteesta. Olemme sillä kipupisterajalla, että pikaiset muutokset alan sisällä ovat välttämättömiä ja päätöksenteko tarvitsee johtajuutta ja koviakin ratkaisuja.

Valmentajien asiakkaat eli hevosenomistajat vähenevät, työpaikkoja katoaa, kasvatus näivettyy ja toimijoiden aika menee pitkälti tilanteen surkutteluun. Huoli ja epävarmuus ovat voimakkaasti läsnä arjessa.

Luottamus ja usko päättäjiin on mennyt. Koetaan, ettei kenttää ymmärretä siitäkään huolimatta, että laaja harrastajapohja ja vahva ammattimainen osaaminen yhdessä on alamme vahvuus ja voimavara, jota voisi hyödyntää nykyistä voimakkaammin muun muassa uusasiakashankinnassa.

Esimerkiksi raviliiga on osoittanut, että kiinnostus hevostaloutta kohtaan ei ole suinkaan kadonnut. Tuore 3-vuotiaiden Euroopan mestaruus osoittaa myös, ettei suomalainen hevosmiestaitokaan ole kadonnut.

Luottamuksen palauttamiseksi ollaan tilanteessa, jossa vaaditaan laajoja ja välittömiä toimia.

Suomen Hippos ja lehti kuntoon

Mielestämme Suomen Hippos ry:n toiminta on saneerattava. Henkilökunnan tehtävät on läpikäytävä ja päivitettävä vastaamaan tämän päivän tarpeita. Tämä vaatii organisaatiojohtamista ja talousosaamista.

Yhteistyömahdollisuudet välttämättömien tehtävien hoitamiseksi on kartoitettava alan hevosjalostusliittojen ja raviratojen kanssa ja hyödynnettävä mahdollisuuksien mukaan myös oppilaitosten resursseja entistä enemmän.

Yhdistyksen säännöt on päivitettävä ja päätöksenteko saatava tehokkaammaksi ja nopeammin muuttuviin tilanteisiin reagoivaksi.

Hevosurheilu-lehti on alan toimijoille erittäin tärkeä motivaattori. Oman hevosen voitosta luettu raportti auttaisi jaksamaan pitkään myös ”kuivina kausina”.

Lehti on saatava toimituksellisesti pikaisesti alaa paremmin palvelevaksi ja menetetyn lukijakunnan luottamus palautetuksi.

Osakeyhtiön talous on läpikäytävä tarkasti ja toimintoja tehostettava myös henkilöstöresurssien osalta. Osakeyhtiön palkkakustannukset ovat nouseet tasaisesti jo pidemmän aikaa selvästi inflaatiota tai yleistä palkkakehitystä kovempaa vauhtia.

Lehden teossa voi hyödyntää lukuisia alalla toimivia freelancereita, jotka tekevät paikallisesti artikkeleita minimaalisin kustannuksin, joten tehostusmahdollisuuksia on olemassa.

Suomalainen hevosmiestaito ei ole kadonnut.

Fintoton otettava pää pois pensaasta

Fintoto Oy:n toiminnan onnistuminen on lukujen valossa erittäin merkittävässä roolissa koko alan kannalta. Jos ratojen sponsorituotot nousevat vaikka 10 prosenttia, tai joku rata kerää muutaman euron sisäänkirjoitusmaksua, ne eivät näyttele kovin suurta roolia kokonaisuudessa mikäli Fintoton alalle hankkima kate sukeltaa.

Yhtiön tulos paranee yksinkertaisesti myyntiä lisäämällä ja kuluja karsimalla. Tähän asti tehdyt strategiset valinnat ja ns. tiedolla johtamisen tie on jo nähty.

Fintoton on nostettava pää pensaasta ja lopetettava kilpipuolustus ja innovoitava uusia tehokkaita toimintamalleja.

Esityksemme on seuraava: Pelaajien luottamus yhtiötä kohtaan on palautettava ja siihen pääkeinona on helppojen pelimuotojen peliehtojen parantaminen. Tämä muutos voidaan katsoa markkinointitoimenpiteeksi tämän päivän peleistä kiinnostuneille ihmisille.

Kivijalkamyynnin parantamiseksi vaaditaan entistä helpompi tuote uusasiakkaille ja samanaikaisesti asiamiespisteiden määrän raakaa karsimista jäljelle jäävien pisteiden yrittäjien menestyksen turvaamiseksi.

Myös asiamiespalkkioita tulee tarkastaa ns. valmispelien osalta. Kun tuote on hyvä myyntityö on motivoivaa sekä yrittäjiä palkitsevaa, niin myyntiä myös saavutetaan ja myyntipäätteiden käytön hallinta volyymien kasvaessa paranee.

Aluepeli tulee siirtää ratojen vastuulle välittömästi ja tämän johdosta myynti- ja markkinointiorganisaation koostumus tulee tarkastaa. Lisäksi tulee tehdä rankat saneeraustoimet myös TV-puolelle.

Asiakashankintaan tulee mennä hevonen eikä peli edellä hyödyntäen alan vahvuuksia ja verkostoitumismahdollisuuksia.

Fintoton kulut muutamassa isoimmassa kulusegmentissä (palkka, myynti, tv, tietoliikenne, muiden kulujen muut kulut, ajoneuvo-, laitteisto- ja matkakulut ovat julkisten tilinpäätöstietojen perusteella kasvaneet vuodesta 2006 vuoteen 2012 noin 8,5 miljoonaa euroa eli kaksinkertaistuneet 16,72 miljoonaan euroon.

Tämä kulujen kasvu olisi vaatinut yli 40 miljoonan euron lisämyyntiä, jotta tällaiseen olisi ollut varaa. Vaikka osa tästä kulujen kasvusta on ns. inflaatiomuutosta, eivät tehdyt resurssoinnit/investoinnit ole millään muotoa tuottaneet siten kuin niiden pitäisi. Tiettyjä johtopäätöksiä olisi syytä tehdä heti.

Ratojen lisättävä yhteistyötä

Ratojen tulee löytää ehdottomasti yhteistoimintamalleja, yhteishankintojen ja sopimusten kautta sekä myös henkilöstön yhteiskäytön osalta. Konsulttiselvityksessä havaittuja asioita tulee viedä pikaisesti eteenpäin.

Kilpailupäivien vähentämisen, kausiluontoisemman kilpailutoiminnan myötä yhdessä kesäratojen paremman hyödyntämisen kautta säästöjä on varmasti saavutettavissa niin kilpailusihteerien, toimitusjohtajien kuin myynnin saralla.

Aluepelin kehittämisen siirtäminen ratojen vastuulle mahdollistaa myös henkilöstön tehtävänkuvien tarkastamisen tätä päivää vastaavaksi.

Ratojen hallitusten on hyväksyttävä realiteetit ja löydettävä toimivan johdon kanssa muitakin tehostamiskeinoja kuin sisäänkirjoitusmaksut tai ns. pienien häntärahojen leikkaukset.

Näillä toimenpiteillä negatiivinen mieliala saadaan pysäytettyä, palkintoja korotettua sekä rakenteiden murtuminen estetään. Eli luottamus palautetaan!

Suomen Hevosenomistajien Keskusliitto ry:n ja Suomen Ravivalmentajat ry:n puolesta.

Puheenjohtaja Seppo Rantaruona, varapuheenjohtaja Markku J. Jääskeläinen, hallituksen jäsen Simo Jalava ja toiminnanjohtaja Mitja Nummenmaa
SHKL

Puheenjohtaja Tuomo Ojanperä, hallituksen jäsen Ari Hartikainen ja toiminnanjohtaja Tuomo Pekonen
Ravivalmentajat ry

PÄIVÄN KUVA

JAAKKO LINTUKANGAS

Syysillan valopilkku

Traktori valaisee iltaa ”syysmöyhennyksillä” litin Kausalassa.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JUKKA KOIVULA

Hatut ja myssyt

Suomalaissyntyinen Arvid Horn oli 1730-luvulla Ruotsissa muotoutuneen myssypuolueen vahva mies.

Myssyjen politiikan ytimessä oli rauhanomaisuuden ja varovaisuuden korostaminen Ruotsin kuningaskunnan, jonka maakunta Suomi tuolloin oli, Venäjä-suhteissa.

Myssyjen vastavoimana olivat riuskempia ulkopoliittisia otteita vaatineet hatut. Hattupuolueen mielestä Hornin edustama ulkopolitiikka oli saamatonta ja torkkuvaa, josta johdettiinkin termi ”yömyssy”.

Hatut ja myssyt eivät olleet puolueita sanan varsinaisessa merkityksessä, vaan pikemminkin löyhiä yhteenliittymiä, jotka kokosivat samalla tavoin ajattelevia ihmisiä yhteen.

1730-luvun lopulla hatut onnistuivat syrjäyttämään myssyt vallasta. Tavoitteeksi otettiin Ruotsin suurvalta-aseman palauttaminen.

Ruotsin ja Venäjän väliset jännitteet kiristyivät nopeasti, ja niin kutsuttu hattujen sota puhkesi 1740-luvun alussa. Sota päättyi Ruotsin murskatappioon ja Venäjän joukot miehittivät Suomen.

Venäjän autonomiassa 1900-luvun taitteessa Suomi jakaantui myöntyväisyysmiehiin sekä aktivisteihin.

Toisen maailmansodan jälkeisen itsenäisen Suomen ulkopolitiikka määrittyi, jälleen kerran, pitkälti suhteessa itään.

Kun ensimmäisen sortokauden aikaiset venäläistämistoimet vyöryivät Suomen yli, osa kansasta pyrki välttämään vastarintaa. Radikaalimpi siipi vaati näkyviä vastatoimia.

Toisen maailmansodan jälkeisen itsenäisen Suomen ulkopolitiikka määrittyi, jälleen kerran, pitkälti suhteessa itään.

Arvaamaton punainen jättiläinen ahdisti sotien jälkeisinä vuosikymmeninä Suomea ahtaaseen nurkkaan.

Myöntyväisyyssuuntaus suhteessa Neuvostoliittoon pääsi voitolle. Puhutaan Paasikiven-Kekkosen-linjasta Suomen kansallisen selviytymisen kulmakivenä.

25 vuotta Suomen presidenttinä olleen Urho Kekkosen ystävällisiä ja tiiviitä suhteita Neuvosto-Venäjään korostanutta politiikkaa alettiin ajan saatossa kutsua suomettumiseksi.

Sotien jälkeisessä Suomessa oman aikansa hatut ja myssyt eivät ryhmittyneet perinteiselle oikeisto–vasemmisto-janalle.

Kekkosen valtakaudella pitkään oppositiossa ollut kokoomus on kannattanut innokkaimmin länsi-integraatiota ja myös tiukkaa suhtautumista Venäjään.

Toisaalta tannerlaiset sosiaalidemokraatit ovat hakeneet yhteistyötä lännestä siinä, missä demaripuolueen vasemmistosiipi on varonut astumasta venäläisten varpaille.

Maalaisliitto-keskusta edusti Kekkosen puolueena vuosikymmenet myöntyväisyyslinjaa, joskin Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen länsisuuntauksen kannatus on puolueessa selkeästi noussut.

Vasemmistoliiton edeltäjä SKDL oli hyvin tiiviisti kiinni Neuvostoliitossa.

Suomettumisen käsite leijuu yhä kotimaisen poliittisen keskustelun yllä.

Erityisesti voimallisen länsi-integraation ja Nato-jäsenyyden kannattajat käyttävät mieluusti suomettumis-termiä, lähinnä leimakirveenä perinteistä ulkopolitiikka ja Suomen sotilaallista liittoutumattomuutta kannattavista.

Ukrainan kriisin myötä länsimaiden ja Venäjän välit ovat kiristyneet enemmän kuin miesmuistiin.

Samalla vanhat, suomalaisen yhteiskunnan sisäiset jakolinjat pulpahtelevat uudelleen pintaan.

Vielä vuonna 2014 voi kysyä itseltään, istuuko omaan päähän paremmin hattu vai myssy?

jukka.koivula@maaseuduntulevaisuus.fi

LEHTIKATSAUS

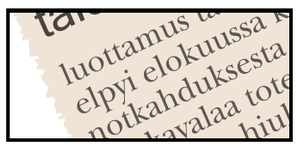

Kotimaisuus työllistää

Keskisuomalainen kehottaa suosimaan suomalaista niin tuotteissa kuin kaupassakin. *”Maassamme on kaksi vahvaa kaupparyhmittymää, S- ja K-ryhmä. Jyrki Kataisen (kok.) ja Jutta Urpilaisen (sd.) hallitus kiinnitti huomiota kaupan keskittymiseen. Sitä pidettiin ongelmana. Keskittyminen nostaa hintatasoa ja heikentää tavarantoimittajien sekä tuottajien asemaa.*

Todellinen yhteiskunnallinen riski on tulevaisuudessa toisaalla. Jos ulkomaalaiset verkkokaupat ja kauppaketjut valtaavat markkinat, se on pois kaikilta suomalaisilta.”

”Kotimainen kauppa ansaitsee kuluttajien luottamuksen. Ulkomaalainen verkkokauppa vie työpaikkoja ja pitkän päälle köyhdyttää yhteiskuntaamme.”

Suomi ei ole puolueeton

Kalevan muistuttaa, että EU:ssa on ajettava omia näkemyksiä, mutta päätöksiin pitää sitoutua. *”Muutamat asiantuntijat ja tutkijat ovat arvelleet Suomen maineen, EU-kelpoisuuden ja luotettavuuden menneen. Syynä on se, että Suomi oli mukana ilmeisesti 8–10 muun EU:n jäsenmaan joukossa, jotka halusivat viivästää lisäpakotteita Ukrainan herkän tulitauon vuoksi.”*

”EU:n arvopohjaan kuuluu, että erilaiset näkemykset ja mielipiteet tuodaan keskusteluissa esille. Lopputuloksena syntyi päätös, jossa EU sopi yksimielisesti pakotteiden lisäämisestä.

Suomi ei ole menettänyt uskottavuuttaan EU:ssa, mutta epäluottamusta ja epäluuloa lietsovaan ilmapiiriin ei nyt ole varaa. Suomen hallituksen maanantainen toiminta ei tässä mielessä ansaitse täysiä pisteitä.”

”Vaikka Suomella on huomattavia taloudellisia etuja puntarissa Venäjän-politiikassa, emme ole puolueeton maa. Suomen tekemisiä ohjaa yksi tosiasia: Suomi kuuluu Euroopan unioniin ja vaikuttaa päätöksiin yhteisissä eurooppalaisissa pöydissä.”

Ei pidä antaa periksi

Nuorisotakuun takkuilusta huolimatta **Savon Sanomien** mielestä ei pidä antaa periksi. *”Nuorisotakuu lupaa, että jokainen alle 25-vuotias ja alle 30-vuotias vastavalmistunut saa opiskelu-, harjoittelu- tai kuntoutuspaikan tai pääsee töihin kolmen kuukauden kuluessa työttömyyden alettua.*

”Tavoitteet eivät ole toteutuneet, koska talous on heikossa jamassa. Kovin paljon parempia talouden näkymiä ei ennusteta ensi vuodellekaan, joten saattaa käydä niin, että tavoitteisiin ei silloinkaan päästä.”

”Olisi lyhytnäköistä tuomita takuu tarpeettomaksi uudistukseksi. Nuorten työttömyys saattaisi ilman sitä olla huonommassa jamassa kuin nyt.

Keinoja tavoitteeseen pääsemiseksi on kuitenkin tehostettava ja niitä on myös kehitettävä lisää.”